

Rejsebrev nr. 3

Det er længe siden, vi har ladet høre fra os – og det er ikke, fordi der ikke er sket noget, måske snarere, fordi der ind i mellem har været lovlig mange bolde i luften.

November og en del af december tilbragte vi i Danmark. Eike havde stillet sin lejlighed rådighed for os – det var rigtig dejligt. Aino husede jævnligt Eike, når hun havde behov for at overnatte i Århus. Vibe havde nok at gøre med at flytte i ny lejlighed.

Joachim skulle have styr på efterløn og så i øvrigt runde arbejdslivet af på en ordentlig måde, og Birgitte hjalp Vibe med flytning, sorterede og pakkede det sidste fra Alkenvej, ordnede forsikringer o.l. kedelige sager. Og så sås vi med børnene, når det kunne passe sammen. Det var ind i mellem ret stressende, men det meste fik vi styr på, inden vi drog syd på.

Vi har plukket nogle dagbogscitater, skrevet om steder, vi har været og om vores dagligliv. Vi håber det giver et indtryk af vores liv som nye bådejere i det fremmede.

December

24.

Ankom til Kusadasi kl. 20. Almindelig hverdag i Tyrkiet, dog også juleudsmykning.

25.

Almindelig hverdag. Vandpumpen og toiletpumpen strejkede og måtte repareres/fornyes.

26.

Sejlmageren kom med vores nye storsejl, der havde fået påmonteret et blåt ”m 134”, der er bådens nummer fra værftet.

Vi har døjet med at få marinaens internetsignal lige siden vi ankom.

27.

Vi havde vores tyrkiske nabo til kaffe.

28.

Mændene gik i computerforretning og damerne i skønhedssalon.

30.

Vi indhentede tilbud på en del ting, vi gerne ville have lavet på båden.

31.

Vi spiste ude. Derefter en rolig aften. Kl. 24 var der lidt fyrværkeri og nogle "lys". Meget roligt. Vi sagde Godt nytår til naboerne og telefonerede med Vibe, Aino og Eike.

Januar

4.

Vi tog kontakt med en elektronik-håndværker.

6.

De tidligere ejere, Carmen og René kom uventet på besøg

7.

Vi begyndte på registrering af vores "grej og reservedele": Hvad har vi, og hvor ligger det?

8.

Vi fandt ud af, at vi skulle have visum til Tyrkiet, og fik taget fotos til det. En mand fra marinaen ville køre os rundt til de forskellige kontorer dagen efter!

9.

Formiddagen gik med at ordne formaliteter omkring visum. De ville være færdige først i den følgende uge.

10.

Om formiddagen ventede vi på håndværker. Det har vi gjort adskillige gange efter også!

Gik på marked og hyggede os.

Birgitte lavede citroncreme af helt friske citroner – Uhm.

Joachim ordnede værktøj.

Vandtankene blev fyldt.

11.

Sejlmageren kom og strammede riggen op – i øvrigt uden beregning.

Samtidig kom Yakomoz-bossen (fra værftet) for at give tilbud på det, de skulle lave. Han havde stort set glemmt alt om, hvad vi havde talt om få dage tidligere. Så det var som at starte forfra. Der var arbejde for 6000 Euro!

12.

Birgitte bagte, så vi fik fragilité med lemoncurd – ren smovs.

14.

Vi tømte stuverummene i cockpittet, så håndværkerne kunne komme til, hvorefter det så sådan ud om læ:

15.

Håndværkere.

Udsigt til regn, så alt blev lagt tilbage i stuerummene om aftenen, selvom håndværkerne ikke var færdige. Om aftenen var vi til vores første "Happy Hours": På en marinecafé var der hver onsdag aften "Happy Hours, hvor sejlere fik rabat. Her mødte vi canadierne Robert og Carla, som vi kom til at være meget sammen med.

16.

Skulle hente visa. De var ikke færdige: "kom igen om 5 dage"

Om aftenen på besøg hos Robert og Carla. Det var hyggeligt.

17.

Det har stort set været godt vejr, siden vi kom i december; men i dag var det RIGTIG GODT VEJR – de bare arme fik farve.

Der er igen håndværkere på båden og vi var på markedet:

18.

Targabøjlen blev prøvet og godkendt. Høj nok til at Joachim kan gå oprejst under den, og lav nok til at bommen kan bevæge sig frit oven over den. Nu skal den bare males.

Stadig internetproblemer.

20.

Mildt vejr i dag. Selve luften er ved at blive varmere. Joachim fik - med hjælp fra en fagkyndig – skilt, rensset, smurt og samlet (!) 2 spil – noget mekanik, med en masse livlige smådele. Nu skal de bare monteres i cockpittet igen.

Vi har efterhånden indstillet os på, at ALT skal tjekkes. Båden har stået ubrugt for længe. De sidste 3 – måske 5 år har Freya mere været sommerhus end båd. Køkkentøj og dåsetomater er ført ajour og vedligeholdt.

Jeg er blevet færdig med mit strikketøj – en lang ulden vest. Den er rigtig dejlig.

I aften har vi klaret os uden varmeblæser indtil kl. 21!

21.

Det har blæst en halv pelikan i dag og selv om solen har skinnet og det har været mildt, har vi foretrukket at sidde nede i salonen – dog med åben ”dør”. Det er blevet til en del skrivebordsarbejde.

Joachim fik dog også monteret de 2 spil, han havde rensat og smurt.

22.

Storm og udsigt til regn. Vi gik på jagt efter en presenning – hvad hedder det på tyrkisk og hvor finder man sådan en her i Kusadasi!

Vi gik på visakontoret: Desværre. Kom igen på fredag.

23.

”Kontordag”: Planlægge tur til DK i marts, bestille billetter, på netbank, post.dk for at lave adresseændring (post.dk er nede for tiden! og borger.dk for at melde flytning (det vil heller ikke lykkes!).

Vi har meldt os til en tur til Istanbul den 20. til 24. februar.

24.

Frokost med Robert og Carla og dernæst på marked.

Marinaen har meddelt, at vi fra 1. marts skal betale strøm og vand efter forbrug.

26. – 28.

Slut med det gode vejr: Blæst regn og torden.

Vi lavede indesysler så som installation af LED – lysbånd. For meget pillearbejde og ikke det rigtige værktøj, så det opgav vi igen.

Februar

8.

Til spisning hos en engelsk dame, der bor i Kusadasi.

Det er mange år siden, vi har ”socialized so much”! Ud over det løse er der barbecue om mandagen – her kommer især de tysktalende – og Happy hours om onsdagen – her mødes vi med de engelsktalende.

9.

Så har vi valgt elektronik (kortplotter, ekkolod, VHF) og indhentet tilbud i Kusadasi og ved en dansk forhandler.

10.

Billetter til Berlin (tysk familiekomsammen) i maj blev bestilt.

11.

Håndværkerne kom med badeplatformen, for at prøve den til. Det var en ommer, så bossen blev hentet. Ingen problemer med at få den rettet til efter vores ønsker.

12.

Badeplatformen er blevet ændret og godkendt.

Aftale om ”bytte båd” med Bente og Klaus er i hus. De kommer 16/5 – 29/5

13.
Nedtælling til turen til Istanbul og Danmark er begyndt.

14.
Tilbud på elektronik fra DK: 16000 kr. Det tyrkiske tilbud er noget højere, skal nedjusteres, ellers køber vi i DK

15.
Tilbud på arbejde med at lave orden i ledninger og installationer til elektricitet/elektronik.

16 – 19.
Vi har lavet aftaler og afsluttet projekter, så vi kunne tage til Istanbul og kort derefter til DK.
Grill-aften med "tyskerne" og Happy hours med "engænderne".

20 – 24.
Vi havde en dejlig tur til Istanbul. Vi var på en stor bådudstilling, hvor vi fik tilbudt den elektronik, vi ville have, til den hidtil laveste pris, så det bestilte vi. Vi var på flere byrundture til forskellige områder i byen – bl.a. den gamle del med Hagia Sofia, "asian side" og Taxim-pladsen, hvor der dagen før havde været demonstrationer mod indskrænkninger i brug af internet. Politiet havde grebet til magtanvendelse. Vi nød også samværet med de andre sejlere.

25.
Vi fik lavet LED lys og vi lavede specificeret aftale om, hvad "elektronikmanden" skulle lave, mens vi var i DK.

Marts

27. februar – 14. marts.

Så tog vi til Danmark. Bjørn hentede os i lufthavnen og Kirsten stod klar med maden derhjemme. Det var dejligt at se dem igen. Den første uge boede vi i København, dels hos Kirsten og Bjørn, dels hos Ulla og Jens. Der var noget kontorarbejde, der skulle laves, nu vi var i DK. Det lykkedes os endelig at få hul igennem til Post-Danmark om vores adresseforandring. Vi var igen på bådudstilling, hvor de havde flere af de ting, vi ikke havde fundet i Istanbul. Vi fik snakket rigtig meget, og vi var på 2 kunststillinger. Den ene var udstillingen Hilma af Klint på Louisiana – Tines første større projekt som kurator. Her mødte vi også Ernst Jonas, Jonas og Kaja. Dejligt at møde dem alle sammen.

Den 7. tog vi så til Århus, hvor Eike atter havde stillet sin lejlighed til rådighed for os. Det blev en noget hektisk uge. Vi var i Operaen, havde aftaler med sejlervenner, revisor, Joachims tidligere arbejdskolleger og vigtigst af alt: "børnene". Vi kunne godt have brugt meget mere tid sammen med dem. Så det var lidt hårdt at sige farvel.

14.

Vi tog tilbage til Kusadasi.

Vi fortsatte, hvor vi slap med vores aktive sociale liv. Allerede om søndagen var der 60 års fødselsdagskomsammen for "liveboards" (dem der lever på båden).

17. – 22.

Båden var på land. Den skulle bundrenses, males og have ny dybdemåler. Det viste sig at der var 1000 andre ting i vejen, så det blev en helt igennem træls og dyr uge. Samtidig måtte vi afskedige elektronikmanden. Han havde kun lavet halvdelen af det vi havde aftalt – til den dobbelte pris. Morale: Vær ALTID til stede, når der er håndværkere på båden!

Vi var ved at indstille os på at afslutte, hvad vi havde gang i, og så komme ud at sejle. Vi var dødtrætte af Kusadasi og marinaen. Vi trængte bare til at komme væk.

29.

Om morgenen blev vi vækket af et: Guten Morgen. Jemand zu Hause? Der stod Dörthe (Joachims søster) på broen. Sikke en overraskelse. Hun havde bestilt turen allerede i januar, men ville have, det skulle være en overraskelse. Joachims mor kendte godt planen, men havde også formået at holde tæt. Hun havde dog på det sidste vist en øget interesse for, hvornår vi ville sejle fra Kusadasi. Nu forstod vi hvorfor.

Vi havde 11 dejlige dage sammen med Dörthe (og et par dage senere hendes veninde). Vi snakkede, sejlede og lejede bil, så vi kunne komme lidt rundt i landet. Vi opgav med glæde de planer, vi ellers havde haft om at komme hurtigst muligt væk fra Kusadasi.

Vi fik ordnet det sidste – troede vi – og besluttede at tage en prøvetur nordpå, samtidig med at vores canadiske venner tog af sted. Birgittes fødselsdag blev fejret, og vi fik sagt behørigt farvel til Robert og Carla.

April

23.

Så kastede vi fortøjningerne for at tage 10 dage nordpå. Der var næsten ingen vind, så det blev motorsejlads. Vi kastede anker i en lille bugt med varme kilder. Dem ville vi selvfølgelig finde, så vi tog på jagt i gummibåden. Kilder kunne vi ikke finde, men mange steder boblede varme og svovldampe op gennem det lave vand. Vi var ude at soppe, og sandet var nogle steder brandvarmt.

Om natten kom der maser af dønninger. Vi blev urolige for, om ankeret ville holde, så vi sov ikke ret meget den nat.

24.

Op og tidligt af sted. Masser af bølger og ingen vind. I løbet af kort tid begyndte det at blæse, og så kom sejlene ud. Herligt. Det varede dog ikke længe, for vinden tog til, og med kraftig vind og store bølger ind bagfra blev det lidt for broget for os. Vi tog sejlene ind, ændrede kurs og gik for motor ind i en bugt, der lå godt beskyttet.

Vi havde haft problemer med elektriciteten undervejs. Der var ikke strøm nok til kortplotteren, når vi havde gang i det hydrauliske sejl og ankerspillet!

25.

Her var rart, så vi blev her en dag over. Var i land og se på den første tyrkiske by, der havde tilsluttet sig den verdensomspændende bevægelse "Slow food". Kendemærket var en snegl.

Om bord havde vi problemer med strømmen. Batterierne blev lynhurtigt flade.

26.

Vi havde en fin sejltur til endnu en bugt der lå godt beskyttet. Her var vandet helt klart – så på hovedet i vandet og 3 gange rundt om båden.

Hen på aftenen ankrede Awatea, som vi kendte fra Kusadasi, op ved siden af os.

Næste dag ville vi vende næsen mod Kusadasi, for at få styr på elektriciteten.

27.

Vi tog tidligt af sted, da de lovede dårligt vejr sidst på dagen.

Det blev en tur, hvor vi fik afprøvet vores sejlkundskaber og vores samarbejde. Det viste sig at fungere fint. Vinden tog til, det tordnede og regn fik vi også. Sejlene formindskede vi flere gange, og farten blev stadig højere, nærmede sig bådens maksimale fart. Det var vældig tilfredsstillende at mærke, at både Freya og vi havde det fint med sejladsen.

Efter 10 timers sejlads nåede vi Kusadasi og lige så snart vi havde fortøjet båden, brød uvejret for alvor løs. Vi var heldige og trætte.

Det viste sig, at vores batterier var færdige – alle sammen (på nær startbatteriet til motoren). Altså 3 nye forbrugsbatterier og 2 batterier til bovpropellen. Det ville vare mindst en uge! Humøret gik ned, og den slunkne kasse sukede.

Vi fordrev ventetiden med vennerne. Og så var vi på tur til Efesos.

Efesos er den attraktion, der trækker stribevis af kæmpe krydstogtskibe til Kusadasi. Og det ER virkelig et spændende område. Religiøst centrum for flere kulturers dyrkelse af kvindelige kultskikkelser. Kybele fra den Anatolske kultur, den græske Artemis og den kristne Jomfru Maria. Templer, bibliotek, forretningsgade og terrassehuse med store overdådigt udsmykkede boliger for lige at nævne det, der falder først for. Håndværkerne havde lovet båden klar til mandag den 12. maj. Vi skulle altså have klaret udklareringen fra Tyrkiet inden. Det er forbundet med så meget bureaukrati, at vi overlod den sag til marinaen.

Maj

11.

Vi gjorde klar til afgang og til gæstebud. Vi havde inviteret dem, vi havde haft mest at gøre med, til kaffe og fragilité med jordbær på "Freya". Vi blev 9, så der var trængsel i cockpittet. Det var rart at sige ordentlig farvel.

12. – 13.

Så tog vi endelig af sted til Pythagorio på sydsiden af Samos. Det var vindstille da vi gik ud, men inden længe kom vinden for fuld styrke. Vi valgte at gå i læ i en bugt på Nordsamos og blive der natten over. Blæsten fortsatte næste dag, og vi havde en forrygende tur ned gennem Samosstrædet. Vel fremme kastede vi anker i forhavnen. Så skulle der indklarerer – politi, told og havnepoliti. Da vi ikke vidste, hvor politiet holdt til, startede vi i tolden. "No problem". Det var aldrig gået i Tyrkiet. Hos havnepolitiet skulle vi have medbragt et dokument, hvoraf det bl.a. skulle fremgå, at "Freya" havde været i EU inden for de sidste 3 år, og der således ikke skulle betales moms af hende. Birgitte var ret nervøs ved situationen, da vi ikke havde det dokument. Men "No problem". Vi fik et nyt med besked om at få det stemplet 1 gang hver måned, så længe vi var i Grækenland, og ellers når vi sejlede til en nyt land. Pyhh-ha.

Vi sagde god dag til danske Lisa, som vi kendte fra efteråret. Vi fik lov til at lægge Freya ved siden af deres båd i inderhavnen – inkl. tappe strøm og vand (rent drikkevand, hvilken luksus!) gratis. Herligt.

14. – 15.

Så skulle der sejles! Bente og Klaus fra Horsens ville ankomme den 16. Inden da skulle vi gerne lige have afprøvet båden lidt mere. Vi havde en rolig tur hen til Samiopoula, en lille ø lige syd for Samos, hvor vi ankrede op.

Sidst på aftenen blæste det op, og båden rev så meget i ankeret, at vi besluttede at holde "ankervagt". Omkring kl. 4.30 var det løjet så meget, at vi begge lagde os til at sove. Turen tilbage gik strygende – god vind agten for tværs – det er noget Freya kan lide.

16. – 19.

Så kom Bente og Klaus. De blev installeret i båden, og introduktionen til båden begyndte. Der var mange små vigtige detaljer at berette om. Vigtigst af alt: Vi skulle nå at sejle sammen. Vi sejlede til Samos by over 2 dage, hvor vi nåede at få god vind i sejlene. Mandag morgen sagde vi farvel til Bente og Klaus, tog bussen til lufthavnen og fløj til familietræf i Berlin.

19. – 27.

På træffet valgte vi at præsentere vores liv nu med denne sang på en kendt tysk melodi:

EINE SEEFAHRT DIE IST LUSTIG

Eine Seefahrt die ist lustig eine Seefahrt die ist schön,
ja da kann man die Birgitte und den Achim segeln seh'n,
Hollahi, ...

Süd von Samos – Nord von Leros, liegt ein kleines Segelboot,
blaues Wasser, hohe Berge – eine Fahne: weiss und rot.
Hollahi, ...

Griechenland steht auf der Karte, viele Inseln und das Meer,
ein guter Wind die Segel füllt, ja das hoffen wir uns sehr.
Hollahi, ...

Ankerbuchten gibt es viele, hält der Anker, ist nicht klar,
eine Nacht mit grossen Wellen – an Schlaf nicht zu denken war.
Hollahi, ...

Hast du Glück, dann ist am Ende einer kleinen seichten Bucht,
ein Restaurant mit gutem Essen: gerne Fisch, zum Nachtsch Frucht.
Hollahi, ...

Auf dem Berg die kleine Kirche weckt mit hellem Glocken'leut,
früh am Morgen - in den Wellen - schwimmen, tauchen, welche Freud'.
Hollahi, ...

Liegt das Boot im sich'ren Hafen - Segler aus der weiten Welt:
mit ihrer Hilfe, ihren Worten: unser Horizont wird erhellt.
Hollahi, ...

Det var et godt familietræf, og det allerbedste var at være sammen med Vibe, Aino, Eike og Johnny (Eikes ven). Indtil videre er der kun få ulemper forbundet med sejlerlivet her i Middelhavet. Den største er, at familie og venner er så f... langt væk.
Og er de nu så langt væk?? I efteråret havde vi besøg af Eike og Johnny, i april af Dörthe, nu her af Bente og Klaus og sidst på måneden skulle Ulla og Jens komme.

27.

Tilbage på Samos havde vi en dag sammen med Bente og Klaus. Den brugte vi til at køre rundt og se øen fra landsiden. Et sted kørte vi forkert og kom lige forbi et vådområde med omkring 30 flamingoer! Ingen af os

havde før set flamingoer i naturen. Ud af bilen for rigtig at se dem. Flere af dem valgte at strække vinger. For at vise os deres pragt?

29. – 31.

Vi sagde farvel til Bente og Klaus den 29. og den 31. sagde vi god dag til Ulla og Jens. I den næste uge sejlede vi et par dage – bl.a. sejlede vi hen til flamingoerne – snakkede og kørte atter øen rundt på en tur, der alligevel ikke blev som den ugen før.

Juni

Den 7. sagde vi farvel til Ulla og Jens og havde nu ingen andre planer foreløbig end at sejle.

Onsdag den 11. juni sejlede vi ud af havnen i Pythagorio med Lipsi som mål.

SEJLADSEN I DET GRÆSKE ØHAV KUNNE BEGYNDE:

Samos:

Pythagorio, Captains Bar med Lisa og Jannis, lækkert drikkevand og strøm, gratis. Familie og venner, flamingoer, Pythagoras hule (pyha, der var højt op!), et lille vandfald, som vi har oplevet og store vandfald, som vi mangler at opleve. Samiopoula, i stille og storm.

Karlovasi – ikke mindst: Vi havde en aftale med en værftsmand der. Vi skulle forhøre om priser på opbevaring af Freya i august/september, når vi tager til DK og evt. vinteropbevaring. Det var vores hidtil

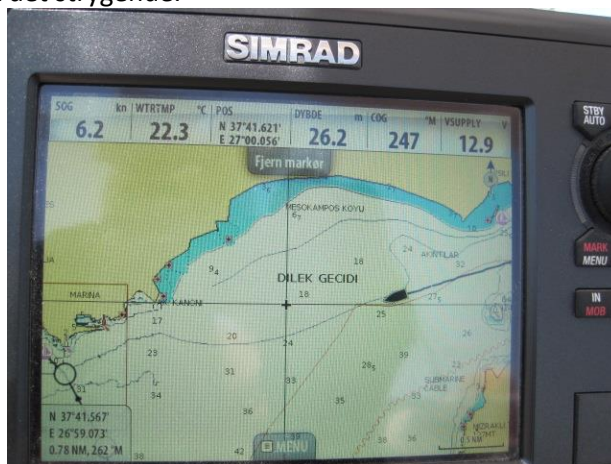
mest udfordrende tur. Vi skulle være der mandag, så vi tog af sted søndag morgen. Vi sejlede ud for sejl i god vind. Først døde vinden, så tog den til. Efter Samosstrædet blev bølgerne også pænt store, vi skulle krydse op mod vinden, der var uregelmæssig med vindstød på omkring 15 m/sek. Vi sejlede ind i en lille bugt med lidt ro på bølgerne, kastede anker, badede og så tiden an. Prøvede til igen noget senere. Det var stadig for træls, så vi vendte om og ankrede op i en lidt større bugt, hvor vi lige kunne mase os ind mellem en masse andre både, der vist heller ikke gad sejle i det vejr.

Næste formiddag blev vinden lidt roligere, så vi gik ud igen. Denne gang for motor, for vi havde vinden lige i næsen. Men Freya kan ikke lide at sejle for motor i modvind og søgang, så vi opgav igen, fandt en skøn ankerplads et par sømil fra vores overnatningsplads. Der var stadig vind, men ingen bølger, og dejligt fredeligt. Ingen andre både. Næste dag var der mindre vind, så vi sejlede af sted for motor. Vi sejlede på nordsiden af Samos og efter nogen tid kom vinden. Denne gang blev det en stabil vind omkring 8 m /sek. Vi havde stadig vinden lige imod os, så vi skulle krydse. Ih, hvor fik vi sejlet mange sømil den dag. Vi kom frem til Karlovasi samtidig med en stor passagerfærge. Den fyldte meget i den lille havn og lavede med sin havnemanøvre en masse uro i vandet.

Vi fik anvist en plads og fik hjælp af et par andre sejlere til at fortøje båden. Hen på aftenen kom der en endnu større passagerfærge, der nærmest piskede hele havnebassinet til skum. En af vores fortøjninger sprang, og båden dansede rundt på vandet. Vi havde tændt for motor, anker og bovpropel, så vi kunne komme væk om nødvendigt. Vi fik at vide, at der ikke kom flere både den aften, men kl. 4.00 nat blev vi vækket af de samme hvirvlende vandmasser. Det blev nu ikke helt så slemt som om eftermiddagen, men slemt nok.

Også når der ikke kom færger, stod der store dønninger ind i havnen. Vi skulle vente endnu et døgn for at komme til at snakke med vores værftsmand, så vi måtte blive. Vi vovede os dog ikke langt væk fra båden. Det var virkelig ubehageligt.

Så snart vi næste formiddag havde aftalt hvad vi skulle, begav vi os på vej hjemad. Vi kom noget hovedkulds ud af havnen, da en af de store færger kom, lige da vi var i gang med at løsne fortøjningerne (og vi måtte efterlade en god fortøjning ☺). Der var stadig store bølger og god blæst. Vi havde mellem 8 og 13 m/sek. Med vindstød op til 18 -20 m/sek. Nu havde vi dog vinden skråt bagfra, så hjemturen var kortere end udturen. Vi rebede sejlene flere gange og alligevel gik det strygende.

Da vi var en god times sejlads "hjemmefra", var vi trætte nok til at kaste anker i en rolig bugt. Næste morgen tog vi så det sidste nap. Vi havde stadig hård vind omkring 12 m / sek. fra siden eller agten for tværs, sejlede kun med forsejl, rebede det til det minimale og sejlede alligevel over 6 knob. Vi har besluttet, at vi IKKE vil til Karlovasi med Freya i år!

Lipsi:

En masse søgræs, som ankret ikke kunne bide igennem, en franskmænd, der mente, at han skulle have bugten for sig selv, en internetrestaurant uden internet, det klareste badevand, fuldmåne. En lille havn

(gratis), hyggelige sejlerkolleger, aktive beboere (700), der formår at holde øen levende, hyggelig havnepromenade – bilfri om aftenen, masser af kirker/kapeller. En af de få små øer, hvor der er rensningsanlæg. Verdensmesterfinalen i fodbold - Tyskerne vandt 😊.

Arki:

Lille ø, ingen forretninger, 40 fastboende, restauranter, geder med klokker, herlig ankerbugt. Et lille kapel oppe på toppen. Dejlig tur derop, god udsigt over øen. Vand er en mangelvare - saltvandet omdannes til ferskvand – strømmen bliver leveret af solpaneler – der er både til husholdningsbrug og til dyrene. Mange af husene har rigtig frodige haver med blomster og urter.

Patmos:

På vej ind i havnen fik vi her vores første grundstødning. Ikke noget voldsomt, men nok til, at vi ikke selv kunne komme fri. Fri kom vi og lavede herefter vores første havnemanøvre, hvor man kaster anker i havnebassinnet og bakker ind til kajen. Det gik perfekt – selv om Malöer (vores bådtype) ikke er gode til at bakke.

Her kommer en del turister, bl.a. med krydstogtskibe. Den store attraktion er Johannesklostret, opkaldt efter Johannes, der - landsforvist til øen - skrev sine åbenbaringer i en hule halvvejs oppe på det bjerg, hvor klostret senere blev bygget. Vi gik turen en dag, hvor der ikke var krydstogtskib. Vi gik tidligt for at komme op, før heden for alvor tog fat. Vi havde en rigtig god tur ad en gammel brolagt "æselsti" delvis gennem skovbevoksning. Vi kom til hulen, der nu var blevet et kapel, lige da morgenmessen var begyndt. Så vi satte os lidt i baggrunden og var med på en kigger. Vi fortsatte ad den gamle brolagte vej op til den by, der var opstået omkring klostret. Klostret er åbent for besøgene om formiddagen, og absolut et besøg værd. Lidt spøjst at se munkene sidde og taste på deres mobiltelefoner. Vi fortsatte rundt i byen, der er en meget tæt by, med masser af trapper og små meget smalle gader. Den eneste trafikregulering der er, er gadernes bredde. Kan din bil være der, så kører du der! Vi havnede på et torv med en café og fik en kold vand, inden nedstigningen.

På vej ud af byen besluttede vi at se nærmere på nogle vindmøller i nærheden. Vi kom derhen, lige som en mølle - hentet hertil fra Frankrig - var ved at sætte en af møllerne i gang.

Den mølle var gennemrestaureret og havde en kværn der fungerede. Det var spændende at følge med i. Forberedelserne blev en overgang sat i bero, da man kunne se en tyfon over Leros. Den holdt sig væk fra Patmos og møllen blev sat i gang.

Vi gik ned samme vej, som vi var kommet op og var godt trætte, da vi nåede hjem til båden.

Leros:

Her vil vi have vinterhavn. Der er en velfungerende marina til konkurrencedygtige priser.

Vintertemperaturerne er i gennemsnit varmere end på de andre øer på disse kanter. Og så ligger øen centralt, så der er mange muligheder for småture i vinterens løb.

Øens arkitektur er en blanding af italiensk og græsk stil. Øen var besat af italienerne op til 1943. Især havnepromenaden i havnebyen Lakki, har mange "italienske huse".

Leros er øen hvor vi endelig fik styr på vores internet, idet vi skrottede den "browser" vi havde købt i Tyrkiet, og som skulle kunne bruges også med græsk simkort: vi købte en tilsvarende græsk!

Leros er også øen, hvor vi fik vores første motorstop: På vej ned langs øens østkyst havde vi rigtig fin vind og god sejlads. Der var pænt store bølger. Lige så stille døde vinden og vi satte motoren til. Efter kort tid døde motoren også. Ok, sejlene ud igen og prøve at fange lidt vind, og så holde kurs væk fra kysten så godt det kunne lade sig gøre (der var knap styrevind). Motoren ville godt tænde, men gik straks ud igen. Der kom så et sejlskib, som vi fik kontakt med. De trak os ind i en bugt med en lille fiskerby, og der kastede vi anker. Mens vi blev trukket af sted, kom vinden igen, og vi grinede lidt af den spøjse situation, at vi som sejlskib blev trukket af sted, når der nu var god vind. Af sted i gummibåden, finde en, der kunne snakke engelsk og kendte en mekaniker! Jo, han kunne godt nok først komme om ½ time! Vi tog tilbage og mekanikeren kom som lovet. Det var en pakning ved dieselfiltret, der var i stykker (sammen med diesel kom der luft i motoren, og det kunne den absolut ikke lide). Sådant en pakning med nyt dieselfilter havde vi naturligvis. Nu var vi glade for, at vi havde registreret vores reservedele inkl. hvor de ligger. Den blev monteret og så var vi motorklare igen. 20 Euro. Det var da til at overse. Værre er det, at vi nu er blevet ubehageligt bevidste om, at man kan få motorstop!

Kálymnos:

Set fra havet: En stor stenkolos. Nogle enorme bjergmassiver med minimal bevoksning. Virker utilnærmelig og ugæstfri. Men der er også beskyttende bugter, frodige dale og imødekomende mennesker.

Drypstenshulerne har vi til gode og bjergklatringen overlader vi til andre. Måske der er nogle spændende vandreture? Vi satser på at vende tilbage og se nærmere på øen, når solen bager knap så kraftigt. Den har gjort indtryk.

Agathonisi:

Lille ø undervejs. En del sejlerturnister i højsæsonen. Også andre turister – faktisk en del i betragtning af øens størrelse – knap 200 indbyggere. Fred og ro, geder og fisk. Det var her, vi sidste år gjorde vores første

erfaringer med at ankre op, lægge en line agterud og gøre den fast til land. Det har vi haft megen glæde af siden.

Vi har nu sejlet selv i 7 uger.

Det har været spændende.

Det har været en dannelsesrejse med alt, hvad der ligger i det begreb. Vi har været rundt på en del øer, oplevet deres særpræg, snakket med beboere, gået os trøtte, og slappet af på en skyggefuld café. Vi har været sammen 24-7 og prøvet kræfter med sejlerlivet på en lille båd. Vi er blevet overraskede over hvor meget anderledes det er, end vi havde forestillet os. Vi havde været spændte på og glædet os meget til at sejle bare os to. Det har virkelig været dejligt, men det har også været anstrengende - urutinerede som vi er - selv at have og tage ansvaret for båden og vores velfærd. Der er enorme – for os ofte uberegnelige - kræfter i hav og vind. Vi skal lære båden at kende, hvordan reagerer hun under forskellige vejrforhold og hvad kan vi på nuværende tidspunkt klare. Vi har også skullet også finde ud af, hvordan vi, når vi kun er to, fordeler opgaverne under sejladsene. Vores sejlererfaringer har vi fra sejlads, hvor der har været flere hænder til rådighed.

Spørgsmål om, hvordan vi vil forme vores dagligdag, har også meldt sig. Tiden løber af sted.

Vi er i vandet flere gange om dagen – det er vores "aircondition", god motion og det er dejligt. Vi ligger heller ikke roligt for anker, før vi ved selvsyn har forvissat os om, at ankret ligger godt. Vi nyder at sidde og bare se og mærke naturen i en fredelig bugt (på det sidste har det været småt med de fredelige bugter, for der er højsæson for sejl- og motorbådsturisme (og nogle af motorbådene er meget store).

Når vi er omgivet af en masse andre sejlere, kigger vi en del på, hvordan de andre gør! Lidt provokerende? I hvert fald er det sjovt og lærerigt. Så udveksler vi sejlererfaringer og -historier med andre sejlere – det går efterhånden ret godt med det engelske. ☺

Joachim har ikke været pensionist så længe endnu, så han kan nyde i timevis bare at sidde og ikke skulle noget. Birgitte er mere opsat på at foretage sig noget: læse, lave håndarbejde, bage, gå tur, lave yoga, finde ud af, hvad det er for et område, vi befinder os i og lignende. Det vil hun gerne gøre meget mere.

I og med at der er så meget nyt, vi skal lære, har vi haft en tendens til at lade det at sejle fylde det hele og glemme at forholde os til, hvad andet vi også gerne vil beskæftige os med. Så har utilfredsheden meldt sig. Det har givet anledning til nogle gode snakker: Hvad var det vi ville? Er det det samme, vi vil nu? Vil vi det samme begge to, eller hvordan kan det forenes? Hvordan kan vi konkret nå derhen, hvor vi gerne vil hen. Vi har ikke fundet svarene endnu, men vi er ved at indkredse dem.

Nu er vi på vej tilbage til Samos. Vi rejser derfra til DK den 12. august. Sådan en sejltur, hvor der er et "senest" ankomsttidspunkt, skal planlægges med megen elastik. Vi bevæger os mod nord og dvs. også mod sommerens fremherskende vindretning. Vi studerer vejrmeldingerne - finder "hullerne" i nordenvinden, hvornår er vindretningen og vindstyrken gunstig. Vi ankom til Agathonisi i onsdags. Lige nu ser det ud til at vi kan tage det sidste nap til Pythagorio på lørdag eller søndag over middag!

Med mange varme hilsner.

Se nedenfor

Birgitte & Joachim

PS. Svaret på konkurrencen i sidste rejsebrev var: Pythagorio. Statuen forestiller Pythagoras, ham med den retvinklede trekant. Der findes i øvrigt også en Pythagoras-kop. Den er indrettet sådan, at kan man ikke holde måde får man slet intet: Hælder du vin til stregen kan du nyde den gode vin. Er du grådig og hælder over stregen, mister du din gode vin. Så kan du lære det!

Denne gang sætter vi en flaske Samos-vin på højkant til den, der kan finde historien bag dette skærbillede:

